

gives til en enkelt Mand, maa han ogsaa og saa tænke sig, at denne Mand kunde udføre alle Forretninger. Dog den ærebe Minister sagde jo ogsaa ganske rigtig, at det er let at kaste Ordene ud, men at det, naar man skal see efter, hvad de indeholde, ofte er muligt, at de ikke indeholde Meget. Jeg troer, at det ærebe Thing efter den hele Forhandling, som her foreligger, vil kunne see, at det er en meget vigtig Bestemmelse, som her er foreslaaet. — Med Hensyn til, hvad der er sagt om Forslaget til § 2 Bkr. b, skal jeg bemærke, at det forekommer mig, at det ikke vel gaaer an at opstille eet Maximum for de af de 25 Fuldmægtige, der ere Revisorer, og et andet for de andre — Forskjellen derimellem udgjør 200 Rbd., idet Maximum for Revisorerne er 1,200 Rbd., og for de Andre 1,000 Rbd. — naar det ikke tillige bestemmes, hvormange Revisorer der skal være. Det vilde see forunderligt ud og være en aabenbar Mangler ved Loven, naar det ikke var sagt, hvormange der af disse Fuldmægtige kunde ansættes som Revisorer, thi det er jo aabenbart, at det derved aldeles vilde være stillet hen i det Uvisse, hvormange af de 25 der skulde kunne komme op til 1,200 Rbd., og hvormange der skulde blive staaende paa 1,000 Rbd. Udvalget har ikke troet, at der fra den ærebe Ministers Side kunde være det Allermindste at indvende imod dette Forslag, thi Regeringen og Rigsdagen have hidtil været fuldkommen enige om, at 5 af de 25 Fuldmægtige skulle være Revisorer, og jeg kan derfor virkelig ikke forstaae, at man nu modsætter sig, at man indsætter dette bestemte Tal 5.

Winther: Der kom et Par Ytringer fra den ærebe Minister tidligere, som tildeels ere imøbegaaede af de ærebe Rigsdagsmænd for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), og jeg skal derfor kun tilføie et Par Bemærkninger: Den ærebe Minister karakteriserede det Forslag, hvorom Talen væsentlig har dreiet sig, som „smaaligt“ og „mistænkeligt“, og dog har han, efter at have udfastet denne Debordelse mod Udvalget, strax efter taget det meget idt op, at en Anden tilkjendegav en Mening om, hvorledes han troede, at

disse runde Summer kunde blive brugte, og Ministeren kaldte dette „at gjøre Besslybninger“ og „vise Mistænksomhed“ — nægtet det forekommer mig, at den Maade, hvorpaa den ærebe Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) nylagtigere betegnede, hvad det var, han vilde forebygge, ikke med Rette kunde betegnes med et saadant Navn, som den ærebe Minister behagete det. Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at den ærebe Minister sagde, at det vilde blive til Skade for Statstjenesten, hvis dette Endringsforslag vedtoges. Lidt før — dog jeg husker ikke ret, om det var lidt før eller senere, men idetmindste staae disse Ytringer fra Ministerens Side lige tæt ved hinanden — sagde han, at han antog ikke, at disse runde Summer vilde blive givne til fast lønmede Embedsmænd uden i ganske „enkelte Tilfælde“ — i „smaa Tilfælde“, det var de Ord, han brugte. Nu vilde det være forbausende, om man skulde tænke sig, at det skulde kunne blive til Skade for Statstjenesten, hvis den ærebe Minister ikke kunde have Raadighed til at anvende disse runde Summer i ganske smaa, enkelte Tilfælde. Der synes saaledes at være en Modsigelse i disse den ærebe Ministers Ytringer, ligesom der allerede tidligere er bleven gjort opmærksom paa andre Modsigelser i hans Foredrag idag. Naar der var fastsat en vis bestemt Arbejdstid for fastlønnede Embedsmænd i Contoirerne, saa vilde jeg have mindre Betænkelighed ved at lade den foreslaaede Bestemmelse bortfalde, idet vi da kunde komme til at tale om virkelig ekstraordinært og ordinært Arbejde, hvad, saaledes som Sagen nu staaer, ikke er muligt. Jeg veed ikke, om der er nogen saadan Bestemmelse, er der imidlertid en saadan, maa Forholdet være det, at enten paahviler der disse Embedsmænd for lidt Arbejde for deres store Løn, eller ogsaa bliver Bestemmelsen ikke overholdt. Et af to maa være Tilfældet efter de Erfaringer — som ogsaa ere blevene omtalte fra andre Medlemmers Side — man gjør ved ikke at kunne træffe de vedkommende Embedsmænd. Dersom den ærebe Minister ved Lov kunde faae bestemt en vis Forretningstid, som de vedkommende Embedsmænd havde at arbejde i, da vilde jeg ikke have Noget imod, at der yde-